

væsenet var i Forsald, som den ærede Taler meget rigtigt bemærkede. Det er kommet i Forsald i Schweiz, og det var i Forsald i Amerika, og det er paa Frugterne, man skal kjende Træet; det er denne Mangel paa Livskraft, jeg har mod det, det er en meget smuk Theori, men en overmaade daarlig Praxis. Naar den ærede Taler bemærkede, at man i Militser netop led af Paradevæsenet, saa skal jeg meget let kunne forklare dette. Allevegne, hvor Soldaterne uddannes af ughyndige Førere, vil man altid see Paradevæsenet blomstre; thi det er det letteste, der behøves sandelig ikke Meget til at commandere Hære eller Væbne eller en Svingning. De ville see, at alle Amateurer, alle de Folk, som drive den militære Uddannelse som Legeværk, ere meget stærke i dette. Det er det Allerletteste at paradere, og det er det Allervanskeligste at drive de alvorlige Øvelser, og jeg kan frit appellere til Enhver, der har staaet under mere og mindre dygtige Førere, med Hensyn til min Paaastand om, at det altid er de mindre dygtige, som have sat meest Pris paa Parader, og de dygtige Førere, som have lagt Vægt paa alvorlige Øvelser. Naar altsaa i Militser Paradevæsenet er fremherskende, er det, fordi Befalingsmændene ikke forstaae Andet og ikke have lært Andet. Det er det, Regjeringen med Rette, troer jeg, lægger stor Vægt paa, at Førerne skulle være fuldkommen kyndige Mænd, og det er kun, naar Førerne hengive deres Liv til denne Gjerning, naar der er en Stamme af faste Førere, som have gjort den til deres Livs Opgave, det er først da, at Traditionen om den sande militære Dygtighed kan blive bevaret; thi for de Mænd, som forfølge andre Niemed, som hellige deres bedste Tid og Kræfter til noget ganske Andet — ligesaa Hæderligt og Vigtigt maastee for Staten, men noget ganske Andet, — bliver det kun Legeværk med deres Førerstab. For ikke at opholde Forsamlingen, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger mod den ærede Taler.

Formanden: Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Jensen: Den høitagtede Minister udtalte, at jeg i mine Bemærkninger skulde have forudsat, at det foreliggende Lovforslag vilde føre til en staaende Hær. Dette har jeg imidlertid ikke sagt og altsaa ikke forudsat, men jeg har sagt, at det ligesaa let kunde føre til en staaende Hær som til et Militserystem, og at jeg ansaae det for at ligge nærmere en staaende Hær end et Militserystem. Jeg huffer ikke aldeles nøie mine Udtryk om Militserystemet i Schweiz, men jeg skulde huffe meget feil, hvis jeg skulde have brugt det Udtryk, at Militserystemet i Schweiz var i Forsald. Noget Saadant har jeg aldrig villet sige; jeg har sagt, at Militserystemet i Nordamerika var i Forsald, men jeg har aldrig villet sige det Samme om Militserystemet i Schweiz, hvorimod jeg naturligviis erkjender, at det, som ethvert andet System, kan trænge til Forbedring, og at jeg navnlig anseer de fleste af Stämpfli og hans Medcommitterede foreslaaede Forbedringer for meget hensigtsmæssige. Hvad endelig Stämpflis Udtalelser angaaer, saa oplyser den høitagtede Minister os nu om, at han ved en Samtale med Stämpfli i Sommer har overbedvidst sig om, hvad denne tænkte om Sagen, men tidligere har den høitagtede Minister bevaabt sig paa, hvad Stämpfli har skrevet om den, og dette er naturligviis det Æneste, jeg har holdt mig til, da jeg ikke har havt Afgang til Stämpfli, og, hvis man holder sig til, hvad han har skrevet, vil man have Dndt ved at troe, at han har tænkt det, som den høitagtede Minister har udtalt.

Dam: Jeg antager, at det er gaaet flere af Thingets Medlemmer, som det er gaaet mig, naar jeg tillader mig at sige, at det forekommer mig, at der paa et vist Strøg af denne Sags Forhandling har indsnøget sig en Uklar-